
Voksen tittel, litt mindre voksent innhold

BOKOVERSIKT

Mevik, K

Trymbo, BE

Når foreldre er psykisk syke

134 s. Oslo: Universitetsforlaget, 2002. Pris NOK 268

ISBN 82-15-00185-8

Det er ikke helt klart hvem denne boken er myntet på. Forfatterne, som er henholdsvis barnevernpedagog/sosiolog og klinisk sosionom, angir at den bygger på forskningsprosjekter de selv har stått bak, og det vektlegges at det er en undersøkelse. Det er kvalitativ forskning, med materiale hentet gjennom intervjuer av pasienter som har vært i behandling ved noen få psykiatriske institusjoner og behandlere tilknyttet institusjonene.

Det refereres mye til egne og andres prosjektarbeider bl.a. med samtalegrupper som involverer særlig de voksne pasientene og deres behandlere. Det er som nevnt få behandlingssteder som danner utgangspunkt for pasientmaterialet. Det gjøres et poeng av at kulturen og oppmerksomheten rundt viktigheten av å inkludere familien i behandlingsperspektivet har vært (og er?) varierende. Det må således være en svakhet at det såvidt jeg forstår bare er noen helt få enheter fra ett (?) fylkes behandlingsmiljø som danner bakgrunn for materialet. Materialet av «psykisk syke» er svært snevert, både antallsmessig og lidelsesmessig, med angitt angst og depresjon som fellesnevner/hoveddiagnose. Det synes å være lite innslag av alvorligere sinnslidelser, men det er altså ikke angitt noen spesifikke diagnoser. Forfatterne selv problematiserer at de bare har rekruttert kvinnelige behandlere og pasienter til prosjektet. Ettersom barna til intervjuobjektene er blitt voksne (over 16 år, ikke angitt spredning eller middelverdi), treffer deres refleksjoner mye tidligere tiders forhold. Generaliseringsverdien må ansees nokså lav. Det er ikke gjort noen uavhengige/sammenliknende intervjuer hos barna selv, eller gjort noen forsøk på objektivt å beskrive skader de måtte være påført.

I form har boken oppbygging som et typisk dokumentarprogram på TV: løpende kommentatorstemme som beskriver diverse prosjekter, andres arbeider, egne tanker og refleksjoner vekslende med innslag hvor uttalelser fra for eksempel «en mor: ...» og «en ansatt: ...», er kryssklippet inn annenhver gang, men uten annen sammenheng enn at redigereren ser at neste uttalelse passer inn temamessig. Altså ikke noe forsøk på å beskrive hvordan spesifikke lidelser og symptomer måtte ha spesifikke konsekvenser. Det er subjektiv illustrasjon som står i høysetet.

Som et slikt dokumentarprogram kan det være engasjerende dersom man er interessert i temaet. Boken er relativt lettlest og velformulert, og vil kanskje i noen grad kunne fungere som inspirasjonskilde for de som i sitt arbeid er opptatt av disse problemstillingene, eller burde være det. Det kan heller ikke utelukkes at de som selv har hatt psykiske plager og barn, eller har hatt foreldre med psykiske lidelser, vil kunne ha glede av den. Forfatterne gir egentlig lite ny kunnskap til fagfeltet, og boken er således vanskelig direkte å anbefale.

ThomasSmall

Psykiatrisk divisjon

Ullevål universitetssykehus

Publisert: 30. september 2002. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 27. mars 2026.